यमदंडमुद्यम्येव त्वयाविनिपातितास्महतास्मेत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ एवंतेषामनुगमनवचःश्रुत्वा ब्रह्माज्ञापरिपालनायव्यवस्थामाह ॥ विभीषणमिति ॥ २४ ॥ तत्रविभीषणस्य ब्रह्मणाऽमरत्वप्रदानादिहावस्थानमेवशास्ति ॥ यावदिति ॥ प्रजाधरिष्यंति स्थास्यंति तावत्त्वं स्वं स्वीयंदेहं धरिष्यसि ॥ २५ ॥ २६ ॥ शासितः आज्ञप्तः ॥ अत्रस्थानेपाद्मेविशेषः ॥ तावद्रमस्वराज्यस्थःकालेममपदंव्रज ॥ इत्युक्त्वाप्रददौतस्मैस्वविश्लेषासहिष्णवे ॥ श्रीरंगशायिनंस्वार्चामिक्ष्वाकुकुलदैवतं ॥ रंगविमानमादा

यमदंडमिवोद्यम्यत्वयास्मविनिपातिताः ॥ एतस्मिन्नंतरेरामंसुग्रीवोपिमहाबलः ॥ २१ ॥ प्रणम्यविधिवद्वीरंविज्ञापयितुमुद्यतः ॥ ॥ २२ ॥ अभिषिच्यांगदंवीरमागतोस्मिनरेश्वर ॥ त्वानुगमनेराजन्विद्धिमांकृतनिश्चयं ॥ २३ ॥ तैरेवमुक्तःकाकुत्स्थोबाढमित्यब्रवीत्स्मयन् ॥ विभीषणमथोवाचराक्षसेंद्रंमहायशाः ॥ २४ ॥ यावत्प्रजाधरिष्यंतितावत्त्वंवैविभीषण ॥ राक्षसेंद्रमहावीर्यलंकास्थःस्वंधरिष्यसि ॥ २५ ॥ यावच्चंद्रश्चसूर्यश्चयावत्तिष्ठतिमेदिनी ॥ यावच्चमत्कथालोकेतावद्राज्यंतवास्त्विह ॥ २६ ॥ शासितश्चसखित्वेनकार्यंतेममशासनं ॥ प्रजाःसंरक्षधर्मेणनोत्तरंवक्तुमर्हसि ॥ २७ ॥ ॥ किंचान्यद्वक्तुमिच्छामिराक्षसेंद्रमहाबल ॥ आराधयजगन्नाथमिक्ष्वाकुकुलदैवतं ॥ आराधनीयमनिशंदेवैरपिसवासवैः ॥ तथेतिप्रतिजग्राहरामवाक्यंविभीषणः ॥ राजाराक्षसमुख्यानांराघवाज्ञामनुस्मरन् ॥ २७ ॥ तमेवमुक्त्वाकाकुत्स्थोहनूमंतमथाब्रवीत् ॥ जीवितेकृतबुद्धिस्त्वंमाप्रतिज्ञांवृथाकृथाः ॥ २८ ॥ मत्कथाःप्रचरिष्यंतियावल्लोकेहरीश्वर ॥ तावद्रमस्वसुप्रीतोमद्वाक्यमनुपालयन् ॥ २९ ॥ एवमुक्तस्तुहनुमान्राघवेणमहात्मना ॥ वाक्यंविज्ञापयामासपरंहर्षमवापच ॥ ३० ॥

यलंकांप्रायाद्विभीषणइति तदाह ॥ किंचेति ॥ इदंश्लोकद्वयंप्रक्षिप्तमित्यन्ये ॥ २७ ॥ अथहनुमतोपिब्रह्मदत्तामरत्वात् यावद्रामकथाप्रचारं भूलोकेतच्छ्रवणस्यप्रार्थितत्वात्तथारामेणानुज्ञातत्वाच्च तंस्थापयति ॥ जीवितइति ॥ जीवदवस्थाने कृतबुद्धिः कृतनिश्चयः ॥ अतः स्वकृतांप्रतिज्ञांमावृथाकृथाः माविलोपयेत्यर्थः ॥ २८ ॥ उक्तमेवार्थंस्पष्टयति ॥ मत्कथाइति ॥ २९ ॥ ३० ॥